що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) вимовляв тальбію наступним чином: «Ось я перед Тобою, о Аллаг, ось я перед Тобою! Ось я перед Тобою, немає у Тебе співтовариша, ось я перед Тобою! Воістину, Тобі належить хвала, і милість належить Тобі, і влада, немає у Тебе співтовариша!

Абдуллаг ібн Умар (нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком) передає, що Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) вимовляв тальбію наступним чином: «Ось я перед Тобою, о Аллаг, ось я перед Тобою! Ось я перед Тобою, немає у Тебе співтовариша, ось я перед Тобою! Воістину, Тобі належить хвала, і милість належить Тобі, і влада, немає у Тебе співтовариша! (Ляббай-ка-Ллагумма, ляббай-ка, ляббай-ка, ля шаріка ля-ка, ляббай-ка, інна-ль-хамда, ва-н-ні‘мата ля-ка ва-ль-мульк, ля шарікя ка-ляк)». А ‘Абдуллаг ібн ‘Умар (нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком) додавав до цих слів: «Ось я перед Тобою! Ось я перед Тобою і готовий служити Тобі! Все благо в Твоїх Руках, до Тебе звернені всі прагнення знайти винагороду і всі справи! (Ляббай-ка, ляббай-ка ва са‘дайка ва-ль-хайру бі-йадайка ва-р-рагбау іляйка ва-ль-‘амаль)».

[متفق عليه] [صحيح]

Коли пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) приступав до здійснення хаджу або умри, він вимовляв тальбію наступним чином: «Ось я перед Тобою, о Аллаг, ось я перед Тобою»,– і це обов'язкова відповідь Тобі, знову й знову, за те, до чого Ти закликав нас із щирості, єдинобожжя, хаджу та інше. «Ось я перед Тобою, немає у Тебе співтовариша, ось я перед Тобою»,– тільки Ти гідний поклоніння, і немає у Тебе співтоваришів у Твоєму Господстві, Твоїй Божественності і Твоїх іменах і якостях. «Воістину, Тобі належить хвала»,– і вдячність, і прославлення, «і милість»,– від Тебе, і Ти даруєш її, «належить Тобі»,– в будь-якому випадку і за будь-яких обставин, «і влада»,– також належить Тобі, «немає у Тебе співтовариша»,– тобто все це належить виключно Тобі. А Ібн 'Умар (нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком) додавав до цих слів: «Ось я перед Тобою! Ось я перед Тобою і готовий служити Тобі!»,– я щасливий робити це раз за разом. «Все благо в Твоїх Руках»,– і по милості Твоїй, «ось я перед Тобою, до Тебе звернені всі прагнення знайти нагороду»,– адже просять лише у Того, в Чиїх Руках благо «і всі справи»,– заради Тебе, і лише Ти гідний поклоніння.